

órára is, de kibillenjünk megszokott pozícióinkból. Ugyanezt erősíti a szintén mottóként használt Bukowski-idézet is, különösen annak második fele: „óvakodj a gyorsan dicsérőktől / mert dicséret kell nekik cserébe / óvakodj a gyorsan ítélőktől / mert félnek attól, amit nem tudnak.” (Gyukics Gábor fordítása) Lehetséges, hogy a kötet azzal a gyengénkkel szembesít, hogy mindent érteni szeretnénk, nem tudunk megnyugodni a meg-nem-értésben, pedig van, ahol az értelem fénye kevés (például Moby Dick gyomrában, hogy egy másik mottóra is történjen utalás). Ahogy részben ennél a szövegnél is, hiszen hogy mi a lényeg, hol a kigyó feje, nem derül ki. Mindenkinek máshol, nekem például egyértelműen Sanyi válságánál.

Eltűnt idő nyomában 1. olaj, vászon, 100×70 cm, 2019.